

ذی الحجّه - سال اول (العادیات)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُعِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكٍ لَّشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

سوگند به اسبان دونده‌ای که همه‌کنان [به سوی میدان جهاد] می‌تازند! «۱» و به اسبانی که با کوبیدن سمشان بر سنگ‌ها، جرقه می‌جهانند! «۲» و به سواران مجاهدی که به وقت صبح، غافل‌گیرانه [به دشمن] هجوم می‌برند! «۳» و با آن [هجوم] گرد و غبار فراوانی بر می‌انگیزند «۴» پس [در آن هنگامه] در بین گروهی دشمن درآیند «۵» که همانا انسان به پروردگارش بسیار ناسپاس است «۶» و البته خودش بر این [ناسپاسی] گواه است «۷» و همانا او به سبب عشق و دل‌دادگی به ثروت، به شدت بخل می‌ورزد «۸» آیا نمی‌داند وقتی آن‌چه را در گورهاست بیرون می‌ریزند «۹» و آن‌چه را در سینه‌هاست آشکار می‌کنند «۱۰» به راستی در آن روز پروردگارشان به آنان [و احوال و اعمالشان به صورتی دقیق] آگاه است. «۱۱»

حلبی روایت کرده که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام درباره‌ی کلام خداوند عزّ و جلّ: «وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا» پرسیدم، ایشان فرمودند: رسول خدا صلی الله علیه و آله، عمر بن خطاب را به سرّیه‌ای (جنگی) فرستادند. او شکست خورده بازگشت، در حالی که یارانش را بُزدل و ترسو می‌خواند و یارانش نیز او را ترسو می‌خواندند. چون به خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله رسید، ایشان به حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام فرمودند: تو پیشوای این قوم هستی، پس خود و هر سوارکاری را که از میان مهاجرین و انصار می‌خواهی، آماده کن. آن‌گاه رسول خدا صلی الله علیه و آله، ایشان را راهی کردند و فرمودند: در روز پنهان شو و در شب راه ببیما و چشم از راه برمگیر.

حضرت علی علیه السلام راهی انجام فرمان رسول خدا صلی الله علیه و آله شدند و به سوی آنان رهسپار گشتند و چون صبح پدیدار شد، بر آنان یورش بردند. در آن دم خداوند بر پیامبرش صلی الله علیه و آله این سوره را نازل فرمود.^۱

سلیمان بن خالد از حضرت امام صادق علیه السلام روایت کرده که ایشان فرمودند: هر که سوره عادیات را بخواند و پیوسته آن را قرائت نماید، خداوند عزّ و جلّ در روز قیامت او را به طور ویژه با امیر مؤمنان حضرت علی علیه السلام محشور می‌کند و او را در پناه ایشان و از جمله همراهان ایشان قرار می‌دهد.^۱